

1914-12-29

AFSENDER

Augusta Pedersen

MODTAGER

Agnete Skovgaard, Joakim Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Afsendersted:

Lille Veum, Brørup

Arkivplacering:

Mappe 86 nr. 62

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription.

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription.

SKOVGAARD-MUSEET

Mappe 86 Nr. 62

Kære Agnete og Jakob.

M.C. og Eskils billeder står her for
mig på bordet. Det gør os godt at
se på dem. Der er noget ved dem, som
der kaldes og vinker. . . . Højere oppe-
liv for Bekymringer frit.

Tak for julehilsener, og tilskendelsen
til at skrive mere. Ja - den er
let at løkke a. s. v. Det er så nyt
for mig at nogen menneskes bryster
sig om at dele, vor forståelse, af Gp.
med os, ~ og da den mere med
årerne bliver en del af vort liv,
gør det så utrolig godt at møde
lige sindede. Men - skal jeg skrive,
så må det løbe lige af pennen
som det kommer, og så kommer
der både mere og mindre end
der skulde, det må den en vide
forud.

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Jeg skoler vistnok sidst at jeg kom
efterskanden er kommen til at
forlige mig med G. For to
til det danske folk og til den mest
lykke. Og stadig må jeg have alle
om det spørgsmål, så senere efter
frigøre kan se sig ind.

Jeg har vist også skrevet at det var
er fordi vi er - det hedde i os de
sø søn og længende osv - og det
vil jeg ikke skrive om igen, skilt det
om aligevel alt sammen fra tid til
det til.

Når G. har spejlet ud over tiden
og slægtene, for at finde hvor
der - folkeligt - var hedet godband
for det der Rom for oven med
sø har folkernes forskellige mod
tagelsesans, gode - come - eller hvor
skal jeg sige - samlet sig for ham
under billedet af de komide.
Skikkelser. Han nævner: den
romerske Skulptur, han ser kan
størsted i det valdige. Han
mægt, i det håndfaste heredone.
me om det største verdens over.

Men derfor bli' den oplysning kun
fremkaldt, kan at ligne ved et oply
hyben bae, hvor naturlige tuder.

Højre op sigte ved Alrunes
grubleren i sortskov - men hun
prøvede som vofuglen at ransage
hansmelvrummet. Men hendes op
lysning's bae, havde ingen rod,
toppen var luft, og fuglene
fodte i svænen.

Når Feja, han er for gammel
til van til at tage alt i mod
med følelsen, hun er Hjartecens
og da Livordets for' fides by' til hende,
kan det stå som deinde, og varde
me altid kendeligere om, at fides
ordt kraft på' my, så vil de vokse
et livstoe opr hvor hundens fange
svigter kan synge. Og ~~de~~ vil
der findes en ny oplysning her
på jorden. En oplysning der
herfor alt det lys fra det liv
lystet lever.

Det var juledag; og siden hos Ingeborg
Lange og hendes 6 rare børn været
et par dage hos os. Og det var vi glade
ved.

Anders læste i morges et stykke for os
om Stefanus. Og det ved kom jeg
rigtig til at tænke på, hvor det har
været mærkeligt for den lille kristen
menighed ~~der~~ at de skulde af
med ham. Ja også helt uforståeligt,
men det da har været dem. Som
Lucas taler om ham har han jo
været næsten den fremmeste af
dem alle. En de slet ikke kunde
undvære. Og på — er det dog ret
hans Gud tager hjem.

Også måtte jeg videre tænke på. Den
"viddom" Stefan taler ud af, er det
ikke følelsens, hjertets viddom?

Og er det ikke netop fordi den er det,
at den er så uindstielig og så
sejrende? Og er den ikke vidt for
skællig fra den Kundskab som hele
vor unge slægt nu opvies i?

Det var dog helt mærkeligt at
vise Arunde Elisabeth og de andre
føttelle om alt det de slet for

Ærlig hilsen til eder to, og til
de af forældre der vil have dem med.
Ja, Johan Tomas vil da nok.

eders gamle venner

XX

Lille Vium 29/12 14.

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 86 Nr. 629

at blive fyldt med gode i alle
lærebøger. Na hvor jeg syntes det var
forældret, u-virkeligt, godt og fattigt
nu det gælder om at hjælpe et menneske
til at leve. Og er ikke også den kendskab
som man giver det og i sine sønne
høj og lav og mellem skoler, en lille
kendskab af det store kendskab her som
hale den dannede verden nu i skolen
- og vel særlig i det sidste - her drejer det
sig om, og som man har vist sig at være
det elendigste ordne halvvejs med
menneske-lysets vildskab.

Er det du underligt om Jf; med
det klare seer-blik og med det
dybe kendskab til det underste i
vores folk, jeg er lamet ud over alle
de lys som man brænder, og ud
af sin store kærlighed til det store
danske folk, viser hvor det skal
ligge gemt, og vidner om den
kraft de ejer til at bære lysets
lys over livsvejen, nu vi i Jesu
navn for vakkende os dem, trods det
at de i verdens øjne ser en smule
og grå og fattige ud.